

وانه ۸۶: عیسا سرده که ویتنه ناسمان

مه تا ۲۸، لوقا ۲۴، کرداری نیردراوان ۱

ماوه یه کی دريژه سهرنجی ئینجیلی پیروژ ددهین، ئه و پرتوکه ی چیرۆکی بزگاری دهری بالادهست عیسا ی مه سیح له خۆ ده گری. وهک تانیستا بینیمان، عیسا به مانای (خود/ بزگار دهکات) دیت. مه سیح وشه یه که به مانای (ئوه ی خود/ دست نیشانی کرد) دیت. عیسا ی مه سیح ئه و که سه یه که خودا دست نیشانی کرد بۆ ئه و ی نه و هکانی ئادهم بزگار بکات له دهسه لاتی گونا ه.

به لام، بینیمان زۆربه ی خه لکی نه یانزانی عیسا کییه له پاستیدا. هه ندیک به پیغه مبه ر دایان نا، به لام تی نه گه یشتن له و ه ی ئه و خودی وشه ی خودایه که وا له ئاسمانه وه هات و له زه ویدا وهک پیاو به ده رکه وت. هه ندیک تر، وهک کاهینانی بالا و رابه ر هکانی جوله که، زۆر هه سو دیان پی ده برد و له کۆتاییدا کوشتیان به له خاچ دانی. به لام خودا پلانی دانا و پیش وهخت ده یزانی ئه م رپو ودا وانه ی رپو و ده ن. مردنی مه سیح له سه ر خاچه که زۆر گونجا بو له گه ل ئه و پلانه ی خودا رابه ر هکانی دانا و پیش له رپگای پیغه مبه ر هکانیه وه. له به رنامه ی رابردو وماندا، بینیمان که خودا عیسا ی هه لسانده وه بۆ ژیان له رۆژی سییه م. هه لسانه وه ی عیسا سه لماندی که خودا ئه و خویننه ی فه بول کرد که عیسا رشتی وهک سزایه کی ته واو بۆ ئه و ی نه و هکانی ئادهم بزگار بکات له هیزی گونا ه و ترسی مردن و سزای دۆزه خ.

له پاش ئه و ی عیسا هاته وه ژیان، بینیمان که به ده رکه وت بۆ قوتابیه کانی و برینه کانی پی نیشان دان که وا سه ربازه کان بزماریان له ده ست و پی چه قانده بو. و هه روه ها خوینده مانه وه که عیسا نانی خوارد له گه ل قوتابیه کانی بۆ ئه و ی بۆیان سه لمینی که وا به راستی زیندوه. په رتوکی ئینجیل بۆمان ده گپریته وه چۆن عیسا بۆ ماوه ی چل رۆژ به ده رکه وت بۆ قوتابیه کانی و قسه ی له گه لیان کرد سه باره ت به شانیشینی خودا. له بۆنه یه کدا، عیسا بۆ زیاتر له پینچ سه د له دواکه وته کانی له هه مان کات به ده ر که وت.

(۱ کورنوس ۱۵: ۶) به لام ئیستا مه زنترین به لگه که عیسا له ژیاندا یه ئه و یه که ئه و (به رۆحی پیروزی) له دلای ئه و که سانه ده زی که باوه رپیان پی هه یه و مل که چی ده سه لاتی ئه ون.

به یارمه تی خودا له وانه ی ئه مپۆ ئه و ده سه لاته مه زنه ده بین که خودا دای به په روه رداگار عیسا و ده بینین چۆن عیسا جیا بووه وه له قوتابیه کانی و سه رکه وته سه ره وه بۆ ناسمان. ئه مپۆ دیراسه تمان له دوا یه مین به شی ئینجیلی مه تا ده ست پی ده که یین. نووسراوی پیروژ ده فه رموی: (مه تا ۲۸) ^{۱۶} ئیتر یازده قوتابیه که چوونه جه لیل، بۆ ئه و کیوه ی عیسا فه رمانی پی دابوون. ^{۱۷} کاتی بینیمان کرپوشیان بۆ برد، به لام هه ندیکیان گومانیان کرد. ^{۱۸} عیسا لیان نزیک بۆوه و قسه ی بۆ کردن: (هه موو ده سه لاتیکم له ناسمان و له سه ر زه وی دراوه تی). ^{۱۹} که واته برپۆن، هه موو نه ته وه کان بکه نه قوتابی، به ناوی باوک و کوپ و رۆحی پیروژ له ئاویان هه لپکیشن، ^{۲۰} فیریان بکه ن هه موو ئه و ی فه رمانم پی کردوون بیاریزن. ئه وه تا من هه موو رۆژیک له گه لتانم، تا کو کۆتایی رۆژگار.

خویندت عیسا چی به قوتابیه کانی فه رموو؟ پی فه رموون، (هه موو ده سه لاتیکم له ناسمان و له سه ر زه وی دراوه تی). که واته برپۆن، هه موو نه ته وه کان بکه نه قوتابی. بۆچی عیسا فه رموی هه موو ده سه لاتیکی هه یه له ناسمان و له سه ر زه وی؟

له دیراسه تمان له ته وراتی موسا بینیمان چۆن خودا یه که م مرۆف ئادهمی به دی هیئا و زانیمان که خودا ده سه لاتی دا به ئادهم فه رمان په وایی بکات به سه ر هه موو شتی که خودا دروستی کردوه. خودا ویستی ئادهم له گه لی بژیته و فه رمان په وایی بکات له گه لی تا هه تا. به لام ئادهم ساخته ی کرد له و ده سه لاته له و رۆژه ی فه رمانی خودای شکاند و له داری زانینی چا که و خراپه ی خوارد. له به ر ئه و ی ئادهم باپه ره گه وره مانه، (ده رد و به لا هه موو که س ده گریته وه!) ئیمه ش ئه و ئیمتیازه مان (ده سه لاته مان) له ده ست دا له ژیان و فه رمان په وایی کردن له گه ل خودا. وهک ئادهم، هه موومان گونا هبارین، و بۆ ناو شانیشینی گونا ه لدا ی که بووین دوور له خودا و

شکومندی پایه به رزی.

به لآم ستایشی خودا ده که یښ، له بهر نه وهی نووسراوه کانی پیغه مبه ران پیمان نیشان ددهن که خودا پلاننیکي دارشت بۆ نه وهی ده رگایه که بکاته وه بۆ نه وه کانی ئادم که بتوان له و ده رگایه وه بگه رینه وه لای خودا و به شیکیان هه بیته له شکومندی و شانشیني. نه و (ده رگایه) مه سیحی پیروژه که و له ناسمانه وه هات بۆ نه وهی خوینی خوئی بریژی وه ک قوربانی که خه لک له گونا ه پاک بکاته وه و بۆ لای خودا بیاننیتي. عیسا مه سیح وه ک ئادم تاقی کرایه وه، به لآم عیسا گونا هی نه جاع نه دا چونکه ته و او و پیروژ بوو، وه ک چون خودا ته و او پیروژه. نه وه هوئی نه وه بوو که خودا پیی شهرم نه بوو به عیسا بلئی کورپی خوئی. بۆیه له پاش نه وهی عیسا ژبانی خوئی به خشی وه ک قوربانی که و گونا لاده بات، خودا له مردن هه لیساندوه و کردی به په روه ردگاری هه مووان و هه موو ده سه لاتیک له ناسمان و له سه ر زه وی. پی سپارد.

په نکه تو پرسی: (نه گه ر عیسا په روه ردگاری هه موو شتی که، بۆچی هیشتا جیهانمان پره له کیشه و گونا ه؟) نووسراوی پیروژ وه لآمان دده اته کاتی ده فهرموئ: هه روه ها چون هه موو له ئادم دا دهمرن، به هه مان شیوه هه موو له مه سیح دا زیندوو ده کرینه وه. به لآم هه ر یه که به نوره ی خوئی: یه که م جار مه سیح وه ک نوبه ره، ئینجا له کاتی هاتنی، نه وانه ی سه ر به مه سیح، دوا ی نه مه کواتایی دیت، کاتی پاشایه تیبه که دده اته خودای باوک، پاش نه وهی هه موو سه ر کردایه تی و ده سه لات و هیژیکی له ناوبرد. (۱ کورنوس ۱۵: ۲۲-۲۴) نه ویش هه موو فرمیسیکی چاویان ده سرپته وه، ئیتر مردن نابیت، شیوه و هاوار و بازار نامین، چونکه شته کانی پیشو به سه رچوون. (ثا سکرکردن ۲۱: ۴)

له و نایه تانه و له زوریکی تری نایه ته کانی وشه ی خودا، فیرده بین که خودا هه موو ده سه لاتیکي به عیسا سپاردوه تا کو بیته به رپرسی هه موو شتی ک و دادوهی هه مووان بکات. به لآم، هیشتا نه بۆته به رپرسی هه موو شتی ک و دادوهی خه لکی جیهانیشی نه کردوه. پوژیک عیسا ده گه رپته وه سه ر زه وی. کاتی ده گه رپته وه ده بیته به رپرسی نه جیهانه و هه موو شتی ک دووباره نوی ده کاته وه.

بۆیه، هه ر کئی وه هه ر جیگایه کی، خودا فهرانت پی دده ات توبه بکه ی له گونا هه کانت و پوو له و بکه ی و باوه ر به مرگینی خوئی پرگار بوون بیته له سه ر بنه مای مردن و هه لسانه وه ی په روه ردگار عیسا مه سیح. نه گه ر به راستی باوه ر بیته، خودا له هه موو گونا هه کانت خوش ده بیته به ناوی عیسا و دلته نوی ده کاته وه به هیژی پوچی پیروژ، و ناشتیت له گه ل خودا دده اتی تاهه تا. نه گه ر باوه ر به مه سیح بیته، نه و دیته لات به پوچی پیروژی و شانشیني خوئی له ناو دلته دادمه زینتی. عیسا مه سیح جیهان ناگورپی هه تا خوئی ده گه رپته وه بۆ نه وهی دادوهی بکات. به لآم ده توانی تو بگورپی نه مرؤ! نایا ریگای پی دده ی شانشیني خوئی دابه زینتی له ناو دلته؟

خودا پرگاری ده ریکی ناردوه که ده توانی گونا هه کانت لایبات و دلتيک بداتی که نوی و پاک بیته. ده کری دلنیا بی له وهی تاهه تا له گه ل خودا ده بی له شکوی به هه شت نه گه ر باوه ر به راستی بیته ده رباره ی عیسا مه سیح، پرگاری ده ری جیهان! به لآم، نه گه ر نه و پرگاری ده ری خودا ناردوهی ته پشت گوی بخی، نه و له کوتاییدا ده بیته به دادوه رت! نه مه نه وه یه که نووسراوی پیروژ باسی لی ده کات کاتی ده فهرموئ: له کاتی ثا سکرکردنی عیسا خودا وه ند له ناسمان له گه ل فریشته کانی توانا که ی له ناگریکی گردار. سزای نه وانه دده ات که خودا ناسن و گوپرایه لی ئینجیلی عیسا خودا وه ندمان نابن، نه وانه به له ناوچوونی تاهه تایی سزا ده درین، دوور له نامده گی خودا وه ند و شکوی توانا که ی، کاتی له و پوژده دیته وه، تا کو له پیروژکراوانی شکودار بیت و بیته سه رسامی له نیو هه موو نه وانه ی باوه رپان هیناوه! (۲ سالونیکی ۱: ۷-۱۰)

ووشه ی خودا پوونه. پیمان ده لیت هه رکه سیک به راستی باوه ر بیته به مرگینی خوش ده رباره ی مردنی عیسا مه سیح له سه ر

خاچکه و هلسانه وهی له مردن رزگاری ده بیت! به لام، نه وهی باوه په نه هیئی پی حوکم ده درې! عیسا خوینی خوی وه ک قوربانی رشت که و ده توانی قهردی گوناخت بسرپته وه تا هه تا. به لام نه و خوینه ی عیسا رشتی بۆ تو هیج به های نابی بۆ تو نه گهر باوه ری پی نه که ی له دلته وه. له بهر نه وهی نووسراوی پیروژ ده فرموی: چونکه خودا بهم جوړه جیهانی خوش ویست، ته نانه ت کوړه تاقانه که ی بهخت کرد، تاکو ههر که سیک باوه ری پی بهیئیت له ناو نه چیت، به لکو ژیا نی تاهه تایی هه بیت... نه وهی باوه په نه هیئی نه و حوکم دراوه، چونکه باوه ری به ناوی کوړه تاقانه که ی خودا نه هیئاوه. (یوحنا ۳: ۱۶، ۱۸)

به لی، نه گهر باوه په بینی به مزگینی خوشی عیسا ی مہسیح رزگارت ده بیت، به لام نه گهر باوه ری پی نه هیئیت نه و له ناو ده چی له گونا هه کانت. نه وه ووشه ی رزگار بوونه که و خودا ناریدی خواره وه بۆ نه وه کانی ئا ده م. له بهر نه وه عیسا فرمانی به قوتابیه کانی دا و فرموی: (هه موو ده سه لاتیکم له ناسمان و له سه ر زه وی دراوه تی. که واته پرؤن، هه موو نه ته وه کان بکه نه قوتابی!) (مه تا ۲۸: ۱۸، ۱۹)

نیستاش با به رده وام بین له چیرو که که. عیسا بۆ ماوه ی چل پرؤژ به درکه وت بۆ قوتابیه کانی له پاش نه وه ی له مردن هه لسا یه وه. نووسراوی پیروژ ده فرموی: (کرداری نیردراوان ۱) کاتی قوتابیه کان له گهل عیسا) پیکه وه نانیان ده خوار، راپسپاردن: (نور شه لیم به چی مه هیلن، به لکو چاوه ری به لینه که ی باوک بکه ن که له منوه بیستان. چونکه یه حیا خه لکی له ناو هه لده کیشا، به لام نیوه پاش چهن پرؤژیکي که م به رچی پیروژ باپتیز ده کرین.)

ته وانه ی (قوتابیه کانی عیسا) پیکه وه کوبیونوه لیان پرسى: (ته ی خودا وه ند، له م کاته دا پاشایه تی بۆ ئیسرا ئیل ده گه رپنیتته وه؟) وه لامی دانوه: (بوتان نیبه نه و کات و سرده مانه بزنان که باوک به ده سه لاتی خوی دایان و. به لام کاتی رچی پیروژتان دیته سه ر هیژ ورده گرن، بۆ من ده بنه شایه ت، له نور شه لیم و هه موو یه هودیا و سامیره، تاکو نه و په ری زه وی.)

ته مه ی فرموو و نه وانیش ته ماشایان ده کرد، به رزکرایه وه، هه وریک له به رچاویان شار دیبه وه. کاتی نه و ده رپوی، نه وان سه رنجیان له ناسمان دا بوو، نه وه بوو دوو پیاو به جلی سپیبه وه له لایانه وه راوه ستاون. پیمان وتن: (جه لیلیه کان، بۆچی راوه ستاون سه یری ناسمان ده که ن؟ نه م عیسا یه، که له نیوانتان دا بۆ ناسمان به رزکرایه وه، چۆن بینیتان ده چوه ناسمان، ناواش دیتته وه.)

به و شیوه یه عیسا سه رکه وته ناسمان و گه رایه وه مالی باوکی نه وه ی لیی هاتبوو نزیکه ی سی و سی سال له وه پیش. نای چن پایه به رزانه بوو کاتی سه رکه وته ناسمان له پیش چاوی کومه له قوتابیه بچوکه که ی! هیج گومانیک نه بوو که نه م عیسا یه ی شوینی که وتن له و سی ساله ی رابردو به راستی نه و مه سیجه یه که پیغه مبه ران باسیان لی کردبوو! له له دایک بوونی و ژیا نی و مردنی و ناشتنی و هلسانه وه ی و سه رکه وتنی، عیسا ی ناسیره هه موو شتیکی جی به جی کرد که و پیغه مبه ران پیش بینیان کردبوو سه باره ت به و، ته نانه ت سه رکه وتنی بۆ ناسمان وه که نه وه ی پیغه مبه ر داود پیش بینی کرد له زه بووره کان بوو.

ده زانی نه مرؤ په روه ردار عیسا له کوپیه؟ نووسراوه پیروژه کان پیمان ده لیت که: به هه لستانه وه ی عیسا ی مہسیح، نه وه ی به ره و ناسمان رپیشت و له ده سه ترستی خودا دانیشت، فریشته و ده سه لاتدار و هیژه کان ملکه چن بوی. (۱ په ترؤس ۳: ۲۱، ۲۲) به لی، عیسا له ناسمانه، له ده سه راستی خودا. هه موو به نده راسته قینه کانی خودا مل که چی په روه ردار عیسا ی مہسیح. نه ی تو؟ نایا توش ملکه چی عیسا ی مہسیح بووی، نه وه ی له لاین خودا هه لبریدرا وه ک رزگاری ده ر و دادوه ری جیهان؟

وه که نه وه خویندماوه، له پاش نه وه ی په روه ردار عیسا سه رکه وته وه سه ره وه بۆ ناسمان، دوو فریشته به درکه وتن بۆ قوتابیه کانی و پیمان فرموون، (بۆچی راوه ستاون سه یری ناسمان ده که ن؟ نه م عیسا یه، که له نیوانتان دا بۆ ناسمان به رزکرایه وه، چۆن بینیتان ده چوه ناسمان، ناواش دیتته وه.) به لی، پرؤژیک له پرؤژان عیسا ی مہسیح دیتته وه. نایا ناماده یی بۆ کاتی گه رانه وه ی؟ له و پرؤژده

همو که س چاوه روانی دهن، و همو که س ده زانن که نه و نه و که سیه خدا دست نیشانی کرد وه پزگاری دهر و دادوهی همو جیهان! نو سراوه پیروزه کان نه وه راده گه ینی کاتی ده فرموی: (فیلیپی ۲) عیسا مه سیح...^۱ نه وهی له شیوهی خودایه، نه یویست یه کسانیه که ی له گه ل خدا بو خوی بقوزیته وه،^۲ به لکو خوی کرده هیچ، شیوهی بندهی وه رگرت، وه ک مرؤفی لی هات،^۳ که به پوخساری مرؤف بینرا، خوی نزم کرده وه و تا کو مردن ملکه چ بوو، ته نانهت مردنی سهر خاچ.^۴ بویه خدا زور به رزی کرده وه و ناویکی دایی له سهرووی همو ناویک،^۵ تا کو همو نه ژنویه ک بو اوی عیسا چوک دابدهن، له ئاسمان و سهر زهوی و ژیر زهویش،^۶ ههروه ها همو زمانیک دان بنیت که عیسا مه سیح خودا وهنده، بو شکوی خودای باوک!

له وانهی داهاتوو بزانی چون خدا پوخی پیروزی نارد بو نه وهی له ناو دلی همو که سیک بژیت که عیسا مه سیح وه ک په روه رداگار و پزگاری دهری وه ربگری.

خدا به ره که تدارت بکات کاتی نه وهت به بیر دیته وه که دو فریشته کان به قوتابیه کانی فرموو، (هم عیسا یه، که له نیوانتان دا بو ئاسمان به رزکرایه وه، چون بینیتان ده چوه ئاسمان، ئاواش دیته وه.) (کرداری نیرداوان ۱: ۱۱)

گړنگترینی پرسپاره کانی ئەم وانیه:

۱. عیسا چی به قوتابییه کانی فەرموو؟
۲. بۆچی عیسا فەرمووی هەموو دەسه‌لاتیکى هه‌یه له ناسمان و له‌سه‌ر زه‌وی؟
۳. ئەگەر عیسا په‌روه‌ردگاری هەموو شتیکه، بۆچی هیشتا جیهانمان پره له کیشه و گوناھ؟
۴. ئایا پښتو ژبې دده‌ی شانشینى خۆی دابه‌ه‌زینى له‌ناو دلت؟
۵. ده‌زانى ئەمرۆ په‌روه‌ردگار عیسا له‌ کوپیه؟
۶. هەموو به‌نده‌ پاسته‌قینه‌کانى خودا مل که‌چی په‌روه‌ردگار عیساى مه‌سیح. ئەى تو؟ ئایا تۆش ملکه‌چی عیساى مه‌سیح بووى، ئەوه‌ی له‌لایه‌ن خودا هه‌ل‌بژێردرا وه‌ک پزگاری ده‌ر و دادوه‌ری جیهان؟
۷. ئایا ناماده‌یى بۆ کاتى گه‌رانه‌وه‌ی؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه‌رزى خویندنه‌وه‌ی کتیبى پیرۆز

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئەم خویندنه‌وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به‌خه‌ش کراوه‌ته.

به‌ره‌م هینەر: کۆمه‌له‌ی پښتو ژبې د دروستۍ

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org